

וגוברין מנהוון, פל חדא לפום מנייניה. ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בדרף וגו', רבי אבא פתח, (ירמיה לא) פה אמר ה' קול ברמה נשמע וגו', מה כתוב בתריה, פה אמר ה' מנעי קולך מפני ועיניך מדמעה כי יש שחר לפעולתך וגו' ושבו בנים לגבולם, לא אמר וישובו, אלא ושבו, כבר שבו.

תא חזי, אמר רבי אלעזר, בשעתא דיהא דינא על טורא, תתעטר מטרוניתא על טורא, והיא סברת דבניהוון אבדין בדינא, ורזא (ישעיה נד) רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי וגו'. תנא, סגיין יהוון בני כרסייא מן דידיה. הךא הוא דכתיב, פי רבים בני שוממה מבני בעולה, תיתוב מטרוניתא לבעלה, (זכריה יד) ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

מן קדמת דנא, תימא מטרוניתא לקדשא בריף הוא, בנניא דילי אן. יימא לה, בדינא. היא תספר דאבדין בדינא, ובכה על דינא לבניא דידיה, פי ארי סגי אית לך למיסב מני בדלהוון, דהות עמהוון, והא תבו מארעא דשנאה.

וכי לא הוה ידע יוסף דמתה אמיה, תמן הוה עמה פד מתה. אלא יאמר ישראל עלאה, פד גיתי מפורקניהוון דישראל, תתער מטרוניתא, ותתער פנסת ישראל, ותגח קרבא עם עממין, וימותו מנהוון, ויתקרבו בזעיר למיתי ארעא. יימר לה קדשא בריף הוא, פד היא בכה. לא תדחלי, אגרא להוון בנניא דמיתן על שמי, אחרנין הא תבו, אינון יתובון לחיי מיתייא.

מתה עלי רחל, מתה על ייחוד שמא דקודשא בריף הוא, ועל דא אתמר בעוד כפרת ארץ לבא, דמיתו על ייחוד שמא

ממנו, פל אחד לפי מנינו. ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בדרף וגו'. רבי אבא פתח, (ירמיה לא) פה אמר ה' קול ברמה נשמע וגו'. מה כתוב אחריו? פה אמר ה' מנעי קולך מפני ועיניך מדמעה פי יש שחר לפעולתך וגו' ושבו בנים לגבולם. לא אמר וישובו, אלא ושבו, כבר שבו.

בא ראה, אמר רבי אלעזר, בשעה שיהיה דין על החר, תתעטר הגבירה על החר, והיא סבורה שבניהם אוכדים בדין, וסוד - (ישעיה נד) רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי וגו'. למדנו, רבים יהיו בני הכסא משלה, זהו שכתוב פי רבים בני שוממה מבני בעולה. תשוב הגבירה לבעלה, (זכריה יד) ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. מקדם לכן תאמר הגבירה לקדוש-ברוך-הוא, איפה הבנים שלי? הוא יאמר לה, הם בדין. היא תחשב שהם אוכדים בדין, ובוכה על הדין של בניה, פי הרי הרבה יש לך לקחת ממני בשלהם, שהיתה עמם, והרי שבו מארץ אויב.

וכי לא היה יודע שאמו מתה? שם היה עמה כשמתה. אלא יאמר ישראל העליון, כשבתא גאלת ישראל, תתעורר הגבירה, ותתעורר פנסת ישראל ותערף קרב עם העמים, וימותו מהם, ויתקרבו כמעט לבא ארעה. יאמר לה הקדוש ברוך הוא, כשהיא בוכה: אל תפחדי, יש שחר לבנים שמתו על שמי, האחרים הרי שבו, אלו ישובו לתחיית המתים.

מתה עלי רחל. מתה על יחוד שמו של הקדוש ברוך הוא. ולכן נאמר בעוד כפרת ארץ לבא, שמתו על יחוד שמו של הקדוש

דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, לְבַר לְאַרְעָא, בְּאַרְעָא דְא, לֹא יָמוּת חַד מִנְהוּן.

תְּנֵא, אָמַר רַבִּי אַבָּא, עֲתִידִין יִשְׂרָאֵל לְאַגְחָא קֶרְבָּא בְּאַרְחָא דְאַפְרַת, וַיְמוּתוּן עִמָּא סַגֵּיא מִנְהוּן, וּבְתַר כֵּן לְחַיי מִיְתֵיא יְקוּמוּן. וַיִּתִּיר שְׁלֹטְנָא יְהֵא לְהוּן דְּמִיתִין בְּאַרְחָא הַדִּין, מִכָּל דִּיהָא קְדָמִיהוּן בִּירוּשְׁלַם.

וְרַמָּה אֲתַקְרִי שְׁמָא דְאַתְרָא קְדִישָׁא, (ד' ט' רטו ע"ב) דְאַתְרָא הַדִּין לְחַם. בְּדִיל דְהוּא מִן שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בֵּיה, דִּימוּתוּן תַּמָּן עַל שְׁמִיה, י"ד, דִּימוּתוּן תַּמָּן עַל שְׁמִיה י"ה, לְחַם בְּגִלוּתָא, בְּדִיל דְהוּא מִן שְׁמִיה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא:

וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי אֵלֶּה. רַבִּי אַבָּא פְתַח, (ישעיה מט) וְאַמְרַת בְּלִבְכֶּךָ מִי יֵלֵד לִי אֶת אֵלֶּה. מָה רָצָה בְּזֶה? יִשְׂרָאֵל שְׁלֹמֹתָה רָאָה שְׂיָבְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנָיו, כְּשִׂיבָאוּ (שם יא) מֵעִילָם וּמִשְׁנַעַר וּמִחֻמַּת וּמֵאֵי הַיָּם, וַיִּתְפַּנְסוּ כְּלָם וַיְהִיו רַבִּים, תֹּאמַר הַשְׂכִּינָה: מֵאִיפָּה כָּל אֵלֶּה, וְאִין בְּהֵם פְּסוּל מִבְּנֵי נְכָרִים? יֹאמְרוּ לוֹ, אֲנַחְנוּ כְּלָנוּ מִבְּנֵיךָ וְאִין בְּנוֹ נְכָרֵי עֲמֻנָה, שְׂפִירוּן זֶה מְזִה וַיִּכְרוּת אוֹתָם כְּאַחַד, וַיִּתְגַּיְרוּ, וַיִּשׁוּבוּ גְרִים עִם יִשְׂרָאֵל וַיְהִיו כְּאַחַד.

תְּנֵא, קְשִׁים גְרִים לְיִשְׂרָאֵל פְּסַפְחַת בְּעוּר הַחֵי, לְאַרְעֵהוּן. פְּתִיב (ישעיה יא) כִּי יֵרַחֵם ה' אֶת יַעֲקֹב וּבַחֵר עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל וּגּוֹ' וְנִלְוָה הַגֵּר עֲלֵיהֶם וְנִסְפְּחוּ עַל בֵּית יַעֲקֹב. כְּשִׂישׁוּבוּ לְאַרְצָם הַבְּנִים וְתִהְיֶה בִּינֵיהֶם אֲהָבָה, יְהִי ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד, יִתְלוּ גְרִים עִם יִשְׂרָאֵל וַיְהִיו לָהֶם כְּפַסְפַּחַת בְּכַשְׂרָם.

וְכֹרֶךְ כֶּךָ לְמָה? בַּא שְׁמַע, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, עַל תְּחוּמֵי הָאָרֶץ שְׁלֹכַל אֶחָד יְהִי רְצוֹן לְדוּר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל וַיִּתְרָאוּ הַדְּיָרִים עַל תְּחוּמֵי דְאַרְעָא, דְכָל חַד יְהֵא רַעְוָא

בְּרוּךְ הוּא מְחוּץ לְאַרְץ, בְּאַרְץ זו לֹא יָמוּת אֶחָד מֵהֶם.

שְׁנִינָה, אָמַר רַבִּי אַבָּא, עֲתִידִים יִשְׂרָאֵל לְעַרְב קֶרֶב בְּדֶרֶךְ אַפְרַת וַיְמוּתוּ מֵהֶם עִם רַב, וְאַחַר כֵּךְ יִקְוֹמוּ בְּתַחֲיַת הַמַּתִּים. יוֹתֵר שְׁלֹטוֹן יְהִיָּה לָהֶם שְׁמַתוֹ בְּדֶרֶךְ זו מִכָּל שְׁהִיָּה לְפָנֵיהֶם בִּירוּשְׁלַם. וְרַמָּה נִקְרָא שֵׁם הַמְּקוֹם הַקְּדוּשׁ שֶׁל מְקוֹם זֶה לְחַם? מִשּׁוֹם שֶׁהוּא מִשּׁוֹם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שָׂבוּ, שְׂיָמוּתוֹ שֵׁם עַל שְׁמוֹ י"ד, שְׂיָמוּתוֹ שֵׁם עַל שְׁמוֹ י"ה, לְחַם בְּגִלוּת, בְּשִׁבִיל שֶׁהוּא מִשְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי אֵלֶּה. רַבִּי אַבָּא פְתַח, (ישעיה מט) וְאַמְרַת בְּלִבְכֶּךָ מִי יֵלֵד לִי אֶת אֵלֶּה. מָה רָצָה בְּזֶה? יִשְׂרָאֵל שְׁלֹמֹתָה רָאָה שְׂיָבְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנָיו, כְּשִׂיבָאוּ (שם יא) מֵעִילָם וּמִשְׁנַעַר וּמִחֻמַּת וּמֵאֵי הַיָּם, וַיִּתְפַּנְסוּ כְּלָם וַיְהִיו רַבִּים, תֹּאמַר הַשְׂכִּינָה: מֵאִיפָּה כָּל אֵלֶּה, וְאִין בְּהֵם פְּסוּל מִבְּנֵי נְכָרִים? יֹאמְרוּ לוֹ, אֲנַחְנוּ כְּלָנוּ מִבְּנֵיךָ וְאִין בְּנוֹ נְכָרֵי עֲמֻנָה, שְׂפִירוּן זֶה מְזִה וַיִּכְרוּת אוֹתָם כְּאַחַד, וַיִּתְגַּיְרוּ, וַיִּשׁוּבוּ גְרִים עִם יִשְׂרָאֵל וַיְהִיו כְּאַחַד.

שְׁנִינָה, קְשִׁים גְרִים לְיִשְׂרָאֵל כְּפַסְפַּחַת בְּעוּר הַחֵי, לְאַרְצָם. כְּתוּב (שם יד) כִּי יֵרַחֵם ה' אֶת יַעֲקֹב וּבַחֵר עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל [וּגּוֹ'] וְנִלְוָה הַגֵּר עֲלֵיהֶם וְנִסְפְּחוּ עַל בֵּית יַעֲקֹב. כְּשִׂישׁוּבוּ לְאַרְצָם הַבְּנִים וְתִהְיֶה בִּינֵיהֶם אֲהָבָה, יְהִי ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד, יִתְלוּ גְרִים עִם יִשְׂרָאֵל וַיְהִיו לָהֶם כְּפַסְפַּחַת בְּכַשְׂרָם.

וְכֹרֶךְ כֶּךָ לְמָה? בַּא שְׁמַע, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, עַל תְּחוּמֵי הָאָרֶץ שְׁלֹכַל אֶחָד יְהִי רְצוֹן לְדוּר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל וַיִּתְרָאוּ הַדְּיָרִים

לְמִידָר בְּאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל, וְתַסְתַּעַר דְיִוְרִין. כְּתִיב, (ישעיה נד) וַיִּתְדַוְּתֵיךָ חֲזָקִי, צָבִי לְמִימְרֵי, סִיכְיָא דְהוּיִין עֲמֻךְ מַעְקָרָא, אֲתַקִּיף יִתְהוּן, וְסִייעַ יִתְהוּן יִתִּיר מְשָׁאֵר עֲמֻמִּין. כְּבִיכּוּל דְאַתָּה סְכִי לְאַתְתַּקְפָּא יִתְהוּן בְּכָל עֲמֻמְיָא אַחְרָא, וַיְהוּן סְגִיאיִן:

וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אָבִיו בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר נָתַן לִי אֱלֹהִים בְּזֶה, רַבִּי שְׁמַעוֹן תָּאנִי מֵהַכָּא, (דברים ד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מִשֶּׁה לְפָנַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, יֹאמֶר יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, כַּד יִשְׂרָאֵל עֲלִיהוֹן לְעֵילָא, בְּנֵי אֵינוֹן, דִּיהֵב לִי קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אורֵייתָא, כַּמָּה דְתִהוּן וְנִימוּסֵיהוֹן קְשִׁיטִין, בְּנִימוּסֵי אורֵייתָא (דאֲתִיבֵיבֵת לְהוּן).

תָּא הוּי, כַּד יְהוּן יִשְׂרָאֵל תַּחוּת גְּדַפֵּי שְׂכִינְתָא, אורֵייתָא) דְלִהוּן אֲתַקְרִיאַת זֶה, הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (שמות טו) זֶה אֵלֵי וְאֲנֹהוּ, וּבְכָל עֵדֵן דְלָא הוּא דָּוִד מְמַלְל תַּחוּת גְּדַפֵּי שְׂכִינְתָא דָּא מְלִתָּא, אֶלָּא אֲתַנְבִּי מַה דְלִיהוּי, אֲתַקְרִינָא זֹאת.

רַב נַחֲמָן אָמַר מֵהַכָּא, (תהלים כז) אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לְבִי וְגו' בְּזֹאת אָנִי בוּטַח, זֹאת דָּא אורֵייתָא וּתְהֵא לֵייתִי מְשִׁיחָא, וּבְגִין דָּא, (שיר השירים ב) וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ. עַל מַה אֲתַמְתְּלַת אורֵייתָא, לְגוּזְלָא. מַה גּוּזְלָא קְלִיָּה עֲרַב, אַף פְּתַגְמֵי אורֵייתָא קְלִיָּה עֲרַב, וְדָא קְלָא יְהֵא לֵייתִי מְשִׁיחָא, לְיוֹמָא דְדִינָא.

תָּנָא, הַנְּצָנִים נִרְאוּ בְּאַרְץ עַת הַזְּמִיר הַגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ. הַנְּצָנִים, דָּא אֲבִהֶתֶן דְמַרְכְּבָה, דְמֵן עֲלָמָא יְקוּמוּן וַיִּתְחַזּוּ. עַת הַזְּמִיר הַגִּיעַ, תּוֹשְׁבֵיחָתָא דִישְׁבַּחוּן לְיוֹאֵי, כַּד יִתּוּבוּן לְפוּלְחַנְיָהוֹן כַּדְבָּקְדְמִיתָא. וְקוֹל הַתּוֹר, אֲשֶׁר נָתַן לִי אֱלֹהִים בְּזֶה, פְּתַגְמֵי דְאורֵייתָא,

כְּתוּב (שם נד) וַיִּתְדַוְּתֵיךָ חֲזָקִי. רוּצָה לֹאמַר, הַיִּתְדוּת שְׁהִי עֲמֻךְ מִהִתְחַלְלָה, חֲזָקִי אוֹתָם, וְעֶזֶר לָהֶם יוֹתֵר מְשָׁאֵר הַעַמִּים כְּבִיכּוּל, שְׂאֵתָה הַסְתַּפְּלַת לְחֲזָק אוֹתָם בְּכָל הַעַמִּים הָאַחֲרִים, וַיְהִי רַבִּים.

וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אָבִיו בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר נָתַן לִי אֱלֹהִים בְּזֶה. רַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁנָה, מִכָּאן (דברים ד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מִשֶּׁה לְפָנַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. יֹאמֶר יִשְׂרָאֵל לְמִטָּה, כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל עֲלִיהֶם מְלַמְעָלָה, בְּנֵי הֵם, שְׁנַתֵּן לִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תּוֹרָה, כַּמָּה שְׁדַתָּם וּמְנַהֲגֵיהֶם אֲמַתִּיִּים בְּהִנְהַגוּת הַתּוֹרָה וְשִׁמְתֵי לָהֶם.

כַּא רְאָה, כְּשִׁהוּ יִשְׂרָאֵל תַּחַת כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה, הַתּוֹרָה) שְׁלָהֶם נִקְרְאֵת זֶה, זֶהוּ שְׁפָתוֹב (שמות טו) זֶה אֵלֵי וְאֲנֹהוּ. וּבְכָל זְמַן שְׁלֹא הִיָּה דָּוִד מְדַבֵּר תַּחַת כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה דְבַר זֶה, אֶלָּא מִתְנַבֵּא מַה שְׁיִהְיֶה, נִקְרְאֵת זֹאת. רַב נַחֲמָן אָמַר מִכָּאן, (תהלים כז) אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לְבִי וְגו' בְּזֹאת אָנִי בוּטַח, זֹאת - זֶה תּוֹרָה תַּהֲיֶה לְכְשִׁיבָא הַמְּשִׁיחַ, וְלִכְּן (שיר ב) וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ. לְמַה נִּמְשְׁלָה הַתּוֹרָה לְגוּזְלָא? מַה גּוּזְלָא קוֹלוֹ עֲרַב - אַף דְבַרֵּי הַתּוֹרָה קוֹלָם עֲרַב, וְהַקּוֹל הַזֶּה יְהִיָּה כְּשִׁיבָא הַמְּשִׁיחַ לְיוֹם הַדִּין.

לְמַדְנֵי, הַנְּצָנִים נִרְאוּ בְּאַרְץ עַת הַזְּמִיר הַגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ. הַנְּצָנִים - אֵלוֹ הָאֲבוֹת שֶׁל הַמַּרְכְּבָה שְׁמֵן הָעוֹלָם הֵם יְקוּמוּ וַיִּתְרָאוּ. עַת הַזְּמִיר הַגִּיעַ - הַתְּשַׁבְּחוּת שְׁיִשְׁבְּחוּ הַלּוֹיִם כְּשִׁיִּשׁוּבוּ לְעַבְדוּתָם כְּכַתְּחֵלָה. וְקוֹל הַתּוֹר - אֲשֶׁר נָתַן לִי אֱלֹהִים בְּזֶה, דְבַרֵּי תּוֹרָה שְׁהֵם עֲרַבִּים

כַּדְבָּקְדְמִיתָא. וְקוֹל הַתּוֹר, אֲשֶׁר נָתַן לִי אֱלֹהִים בְּזֶה, פְּתַגְמֵי דְאורֵייתָא,

דַּאיִנוֹן עֲרֵבִין פִּקְלָא דְתוֹרָא דָּא, זַ"ה וְזֵא"ת
תּוֹר שְׁוִין.

מָאִי קָא מִיִּירִי. וְרִזָּא דְמִלְתָּא, בְּעֵדְנָא דְלָא
תְּהוּוּיִן תַּחוּת גְּדַפֵּי שְׂכִינְתָּא, א' דְלִזְאֵת
נְחִית, וְהוּא מִתַּחוּת לְכֻלָּא, וְסִלִּיקַת ה', דְזֵה
אֵלִי וְאַנְהוּ, מִדְּחֵרֵב בֵּיתָא, דְה"א, לָא יִכְלָא
לְדוֹר וּלְמַהוּי בֵּין עַמּוּמִין נוֹכְרָאִין, דְה"א
קְדִישָׁא חֲתוּכָא מִן שְׂמָא. ה"א אֶלְף, ה"א
עֲדִיפַת בְּקְדוּשָׁא, א' עֲדִיפַת לְאַתְוּוֹן. פִּד
יְתוּבוּן יִשְׂרָאֵל לְאַרְעֵהוֹן, ה"א קְדִישָׁא דְהִיא
חֲתוּכָא מִן שְׂמָא דְקְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, תִּיתוּב
בְּזֵה וַיְפִיֵק מִנִּינָא תְקַנְתָּא.

רְבִי אֲבָא פִּתַח וְאָמַר, (ישעיה מ) מִי מָדַד
בְּשַׁעְלוֹ מַיִם וְשָׁמַיִם בְּזֵרַת תַּכְּנִן, זֵה תּוֹר,
שְׁוִין בְּכִיכּוֹל, ז' לר', ר' לַת', ו' לַה', זֵרַתָּא
דְקְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, בְּשִׁית מָאָה וְשִׁבְעֵין שָׁנִין,
מִהָכָא מִן שְׁמִיא, וְעַד אֲרַעָא, פִּיצַד תּוֹר,
זֵרַת ו"ה ה"ו תר"ז, אֲתַקְדַּמַת ה' ל'ו'.
וְאֲתַקְדַּמַת ו' לַת', ת' לר', ר' לז', (שמות כח)
רְבוּעַ יְהִיָּה כְּפּוּל זֵרַת אֲרַכּוּ וְזֵרַת רַחְבּוּ כְּפּוּל.
וַיֹּאמֶר קָחֵם נָא אֵלַי וְאַבְרָכֵם, יֹאמֶר מִדְּהוּוֹ
בְּפִתְגָמֵי אוֹרֵייתָא מִתְּעַסְקִין, וְהוּא
דָּא מְכִילְתָּא בֵּין חִפְמִיָּהוּ, אֲבַרְכִינּוּן, וְרִזָּא
(בראשית לב) וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב.
וַיֹּאמֶר (דף רטו ע"א) לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל לְשְׁמִי,
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב, מִנִּינָא דָּא, לְמִנִּינָא קְדָמִיתָא
דְקָמִיָּה, פְּדַפְרִישְׁנָא בְּאַתְרֵיהָ.

וְרִזָּא אַחְרָא, וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וְגו' וַיֹּאמֶר לָמָּה
זֶה תִּשְׁאַל לְשְׁמִי וַיְבָרֶךְ אוֹתוֹ שָׁם, הָא
לָא עֲתִיד, אֶלָּא בְּזַכּוּתָא דְזֵה, לְבִרְכַּהוּן. וְרִזָּא
סְגִיָּאָה תְּנִינָא, בְּאַתְרָה דְהֵאֵי קָרָא, אֲבָל לָא
אַתִּינָא לְקַמֵּן דְלָא לְאַשְׁמוּעִינָן הֵאֵי קָרָא
דְאַמְרָנָא, מְקָמִיָּה דְאַמִּינָא לָךְ דְאַתְקָרִיאַת

פְּקוּל הַתּוֹר הַזֶּה, זַ"ה וְזֵא"ת תּוֹר
שְׁוִים.

מָה רוּצָה לוֹמַר? וְסוּד הַדְּבָר -
בְּזִמְנָא שְׁלָא תְהִיּוּ תַחַת כְּנָפֵי
הַשְּׂכִינָה, א' שֶׁל זֹאת יוֹרֵד, וְהוּא
מִתַּחַת לְכָל, וְעוֹלָה ה' שֶׁל זֶה אֵל
וְאַנְהוּ מִשְׁחֵרֵב הַבַּיִת, שְׁה"א לָא
יִכְלָה לְדוֹר וּלְהִיּוֹת בֵּין עַמִּים
נְכָרִים, שְׁה"א קְדוּשָׁה חֲתוּכָה מִן
הַשָּׁם. ה"א אֶלְף: ה"א עֲדִיפָה
בְּקְדוּשָׁה, א' עֲדִיפָה לְאוֹתִיּוֹת.
כְּשִׁישׁוּבוּ יִשְׂרָאֵל לְאַרְצָם, ה"א
קְדוּשָׁה שְׁהִיא חֲתוּכָה מִן הַשָּׁם
שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, תִּשׁוּב
בְּזֵה וַיִּצָּא מִנִּין מִתְקַן.

רְבִי אֲבָא פִּתַח וְאָמַר, (ישעיה מ) מִי
מָדַד בְּשַׁעְלוֹ מַיִם וְשָׁמַיִם בְּזֵרַת
תַּכְּנִן. זֵה תּוֹר, שְׁוִין בְּכִיכּוֹל ז'
לר', ר' לַת', ו' לַה', זֵרַתָּא שֶׁל
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁשׁ מְאוֹת
שְׁבָעִים שָׁנִים. מִכָּאֵן מִן הַשָּׁמַיִם
וְעַד הָאָרֶץ, פִּיצַד? תּוֹר, זֵרַת
ו"ה ה"ו תר"ז. הַקְּדָמָה ה' ל'ו'
וְהַקְּדָמָה ו' לַת', ת' לר', ר' לז',
(שמות כח) רְבוּעַ יְהִיָּה כְּפּוּל זֵרַת
אֲרַכּוּ וְזֵרַת רַחְבּוּ כְּפּוּל.

וַיֹּאמֶר קָחֵם נָא אֵלַי וְאַבְרָכֵם.
יֹאמֶר, מִשְׁהִיּוּ מִתְּעַסְקִים בְּדַבְּרֵי
תּוֹרָה וְהִיָּתָה מִדָּה זֹו בֵּין
חֲכָמֵיהֶם, אֲבַרְךָ אוֹתָם, וְהַסּוּד -
(בראשית לב) וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה שְּׁמֶךָ
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב. וַיֹּאמֶר לָמָּה זֵה
תִּשְׁאַל לְשְׁמִי. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב, מִנִּין
זֵה לְמִנִּין הָרִאשׁוֹן שְׁלִפְנָיו, כְּמוֹ
שֶׁפִּרְשְׁנוּ בְּמִקּוּמוֹ.

וְסוּד אַחַר - וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וְגו',
וַיֹּאמֶר לָמָּה זֵה תִּשְׁאַל לְשְׁמִי
וַיְבָרֶךְ אוֹתוֹ שָׁם. זֵה לָא עֲתִיד,
אֶלָּא בְּזַכּוּתוֹ שֶׁל זֵה לְבָרֶךְ אוֹתָם.
וְסוּד גְּדוּל שְׁנֵי בְּמִקּוּם שֶׁל
הַפְּסוּק הַזֶּה, אֲבָל לָא בְּאִתִּי
לְפָנֶיךָ אֶלָּא לְהַשְׁמִיעַ פְּסוּק זֵה
שְׁאִמְרָתִי מִלְּפָנֵי שְׁאִמְרָתִי לָךְ
שֶׁהַתּוֹרָה נִקְרְאֵת זֵה. פְּתוּב (שופטים